

עלון שבועי על
פרשת השבוע.
והעמוד על הפרק

העלון נכתב לעילוי
נשמת סבינו מוריני
הרב ששון הכהן ב"ר
ישעיהו ומרת מרים
זצ"ל

תענוג השבוע

מאורף המוסף האהוב: "תענוג לילדים בפרשה" בעמוד 6

שבת קודש פרשת: **אָסוּר** י אייר - א'ני ה' ר'ופאיך - ה'תשפ"ד

תענוג לספר מהצדיקים:

לכבוד ההילולא קדישא של התנא האלוקי הפוסטא את כל העולם מן הדין. ממליץ טוב בעדיני, אדונינו בר יוחאי. אנו מביאים כאן את סיפור פטירת הצדיקים הקדושים המשה רבינו שבכל דור. שממשיכים את רחמי ה' בעולם על כלל ישראל ומורידים שפע ורב טוב לכלל ישראל.

הרה"ק ר' רפאל מברשד. (נפטר תקע"ו) כיצד נפטר ר' רפאל מברשד? סמוך לברשד חי מסור אחד, שהיה גורם צרות רבות לבני ישראל, עד שקם עליו אחד והרגו בחמתו וקברו בסתר. אשת ההרוג ברצותה להתנקם, עשתה את עצמה כמבקשת היתר-עגונה. ורבי רפאל מברשד ורבי משה צבי מסברן נתנו לה היתר זה כתוב וחתום בשמם. הלכה האשה והמציאה לממשלה היתר זה, ומתוך כך נשקפה על הקבוץ היהודי סכנה בסביבה זו, ורק לאחר השתדלויות רבות, יצא פסק-דין שאם ישבעו שני הצדיקים שהחתימות אינן שלהם יבטלו את המשפט. הרב מסברן עשה מה שעשה בשביל להציל נפשות בני ישראל. אבל רבי רפאל, משמע את פסק-הדין התחיל לבכות ולצעוק ולבסוף הודיע, כי יש לו עצה: נסע לטרשצ'ה הסמוכה, קרא לחברה-הקדושה, הטיל את עצמו על הקרקע ואמר: "רבונו של עולם, אני שמעודי לא יצא מפי דבר שקר, האם לעת זקנתי אשבע לשוא היה לא תהיה, טוב לי המות מחיים כאלה. אלקי האמת קח את נשמתי!" שמע אלקים לתפלתו והעלה את נשמתו לשמי מרומים.

השרף מסטרליסק. (נפטר כ"ג אלול תקפ"ו) שני ימים לפני פטירתו אמר השרף מסטרליסק: "בבי"ד של מעלה יש בית דין של ע"א ובית דין של כ"ג ורבי מיכל מזלוטשוב הוא אחד מבית הדין. אולם ע"י קדושתו המופלגת לא יוכל להשיג כלל איך מסוגל אדם לעבור עבירה ח"ו ועי"ז הוא מחמיר מאד, לכן יתעלה בשנה זו להיות מהב"ד הגדול ונשאר מקום פנוי בבי"ד של מעלה, ועי"ז מוכרח אחד מצדיקי הדור להסתלק מזה העולם."

הרה"ק ר' זושא אבד"ק פלוצק: (נפטר ת"ר) ר' זושא אבד"ק פלוצק הרים ראשו בחצות הלילה ואמר: "חצות לילה אקום להודות לך". ובאלה הדברים יצאה נפשו בדברו.

הרה"ק ר' נפתלי מרופשיץ. (נפטר י"א אייר תקפ"ז) לפני פטירתו של רבי נפתלי מרופשיץ, פסק פתאום לדבר. והיה מזה צער גדול לבני-ביתו ולמקורביו, כי לא ידעו מה היה לו. ובעת שהיה צריך לאיזה דבר, לא יכלו לשמשו, כי לא ידעו מה מבוקשו מאחר שלא דבר כלום. ונכנס אליו בנו רבי אברהם חיים ואמר לו: "אבי יקירי, לפי ראות עיני אתה יכול לדבר, רק שאין אתה רוצה, אמור לי על-כל-פנים טעמו של דבר". פתח פיו הקדוש וענה: "בני, מיום שעמדתני על דעתי, לא דברתי שום דבר קטן או גדול בלי יחוד,

ועכשיו נחלש מוחי, אמרתי טוב לי לבלום פי מדבר בלי יחודים."

הרה"ק ר' אלעזר מדזיקוב. (נפטר ג' חשון תרל"ג) רבי אלעזר מדזיקוב בנו של רבי נפתלי מרופשיץ, בראש השנה קודם פטירתו אמר: "איתא בברייתא דר' ישמעאל, כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא. הצדיק שהוא בכלל, בזה העולם ויצא מן הכלל, מזה העולם, ללמד על עצמו זכות, לא על עצמו יצא ללמד זכות, אלא על הכלל כלו, על כלל ישראל יצא ללמד זכות". זיע"א.

הרה"ק ר' מאיר בן ר' אליעזר מדזיקוב. (נפטר ח' תמוז תרל"ו) רבי מאיר בנו של רבי אליעזר מדזיקוב נפטר בהיותו יושב על כסאו וקנה-מקטרתו בפיו. פתח ואמר: "הנשמה לך והגוף פעלך, חוסה על עמלך!" וכאשר סיים את הדברים האלה יצאה נשמתו הטהורה.

הרה"ק ר' נפתלי חיים בן ר' מאיר'ל מדזיקוב. (נפטר תרס"ד) ר' נפתלי חיים, בנו של ר' מאיר'ל מדזיקוב, אמר לפני מותו: "רבונו-של-עולם, גלוי וידוע לפניך שלא נהנית מאומה מעולם הזה". ובאלה הדברים יצאה נשמתו הטהורה.

הרה"ק ר' אברהם מאולינוב. מספרים: רבי אברהם מאולינוב היה מגדולי האוהבים של רבי נפתלי מרופשיץ. ונפטר בשמחת תורה באולינוב. באותו זמן היו החסידים ברופשיץ יוצאים ברקודים כדרך לפני חלונו של רבם, ורבי נפתלי עמד ע"י החלון ומסתכל. פתאום הרים ידו לאות, כי יפסיקו ועמד כאיש נבהל כמה רגעים. אח"כ התעורר ואמר: "אם יוצאים למלחמה, ואחד מהמצביאים נופל שדוד, האם בשביל זה ינוסו החיילים כמוגי הלב? לא! המלחמה תתנהג הלאה. שמחו ורקדו!" ונתן אות והתחילו לרקוד כמקודם. אח"כ נודע כי זה היה בדיוק באותה השעה שנפטר רבי אברהם.

הרה"ק ר' זאב מזיטומיר. (נפטר תק"ס) קודם הסתלקותו דהרבי ר' זאב מזיטומיר בכו לפניו תלמידיו וחתנו ר' שניאור. אמר להם: "מה לכם לבכות, הצדיקים שיהיו אחרינו יהיו גדולים מאד. וזה לכם האות: למי שישתוקן לראותו ולהביט בפניו סימן הוא שהשכינה שורה עליו". זי"ע.

הרה"ק ר' אהרן מזיטומיר. (נפטר תקפ"ב) באתדבקותא רוחא דהרבי ר' אהרן מזיטומיר בקודשא-בריך-הוא בכו תלמידיו בכי רב, אמר להם: "מה אתם בוכים סוף כל אדם למות". ענו: "איך לא נבכה ולא נכה ראשנו, אחרי כי תעזוב אותנו ונשאר כצאן בלא רועה; והצדיקים האחרים אשר בדורנו עבודתם מוסתרת מאד ולא נראה מהם שום התגלות העבודה כאשר הורגלנו אצלך". ודבר על לבם ואמר בזו הלשון: "תדעו שהצדיקים שיהיו באחרית הימים, בעקבתא דמשיחא, יהיו יותר גדולים ממני ובכל דבר שיעשו ייחדו יחודים יותר נוראים ממה והיינו מיחדים בתורתנו ותפילותינו".

רבים מהנסים שאנו חווים הם "מלובשים בטבע" - כמו למשל, נסי ההצלה מהמתקפה האיראנית הגדולה (99 אחוזי יירוט!), או ההצלחות הגדולות של "כיפת ברזל" (שהצבא בעצמו לא האמין בה ולא רצה להשקיע בפיתוחה, וגם המדענים מארה"ב שהגיעו כדי לבדוק את היתכנותה - קבעו שהיא לא תצליח, ולכן גם ישראל לא קיבלה שום מימון לפיתוחה).

מדוע זה כך? מדוע הנסים בתקופתנו הם "נסתרים" בתוך לבוש טבעי? מסביר אדמו"ר חב"ד החמישי, הרבי הרש"ב (רבי שלום דובער): "בדורות הראשונים היה גילוי אלוקות בעולם והיה מצוי ענין הנסים, שהיו נסים נגלים היוצאים מדרכי הטבע לגמרי, וכמו ביציאת מצרים וקריעת ים סוף, שהיה גילוי עצמות אור אין סוף שנקרעו ונתבטלו כל הפרסאות והיה גילוי אלוקות שלא על ידי לבושי הטבע כלל... אבל בזמן האחרון "אותותינו לא ראינו" - שאינו מאיר גילוי אלוקות... הגם שבכל זמן הקב"ה עושה נסים עם ישראל, וכמאמר 'כבשה אחת בין ע' זאבים והיא מתקיימת, וכמו בכל דור ודור עומדים עלינו והקב"ה מצילנו כו', רק שמלובש בדרכי הטבע, והולך ובא הכל בהנהגת הטבע, ואין האלוקות נראה ונגלה כו', ובפרט בהנסים תכופים שבכל עת ושעה שאינם נגלים כלל... וכל זה הוא מפני שבדורות הראשונים היה ההשפעה ע"י לבושי הבריאה והיצירה ועל כן היה מאיר גילוי אלוקות כו', ובזמן הגלות ההשפעה היא ע"י לבושי העשיה שמעלימים ומסתירים" לסיכום: בדורות הראשונים היה מאיר בעולם גילוי אור ה' (ולכן, כמוסבר כמה מקומות, היה אז המשכן, ובתי המקדש וכו') ולכן הנסים והנפלאות היו גלויים. אך בזמן הגלות, האלוקות נסתרת, ולכן גם הנסים נסתרים. וממשיך הרבי הרש"ב ומסביר ששרש הנסים המלובשים בטבע הוא עליון יותר וגבוה מאוד, וע"י שעובדים ומסירים את ההעלם - האור העליון מתגלה! ובלשונו הקדוש: "ומכל מקום כתיב 'מה יפו פעמיך בנעלים' - דשרש הפרסאות הוא למעלה יותר, וכנ"ל דענין עמוק ביותר שאינו בגדר גילוי הרי הוא בא בדרך חידה... שבהפרסאות המעלימים לגמרי יש בהם דוקא מבחינת עצמות אין סוף ב"ה, ועל ידי העבודה שמסירים המסכים והפרסאות - מאיר על ידי זה גילוי אור עליון יותר...".

(המשך תעריב, חלק ב', עמודים ת"ס-תת"סא).

ומכל זה מובן, שהנסים שאנו חווים - שהקב"ה "מצילנו מידם" - הם מלובשים בטבע, כי כך הוא הסדר וכך היא ההנהגה האלוהית בזמן הגלות - שהנסים הם מלובשים ומסתרים בטבע, אבל, דווקא השרש של הנסים הללו הוא הגבוה ביותר. שבת שלום!

מאת: אבישי אפרגון, ראש ישיבת "דרכי תמימים" ת"א, פרשן לענייני צבא ובטחון.

ככל שמתקרבים לגאולה הבירורים יותר ויותר ברורים ונראים לעיני בשר. והעולם נהיה מוכן לנבואת ישעיה (פרק ב) על אחרית הימים שאנו נמצאים בתחילתם: וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: {י} בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאון: {יא} עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: {פ} {יב} כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל: {יג} ועל כל ארץ הלבונו הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: {יד} ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות: {טו} ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: {טז} ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה: {יז} ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: {יח} והאילנים כליל יחלף: {יט} ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאון בקומו לערץ הארץ: {כ} ביום ההוא ישלך האדם את איליו כספו ואת איליו זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: {כא} לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאון בקומו לערץ הארץ: {כב} חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא:

מי שזוכר איזה אהדה והערצה היה לכל אזרח כאן בארץ, (אולי חוץ מכמה קנאים אמיתיים...) לכל ראשי הציונות, לכל הגנרלים והלוחמים הגדולים שניהלו כאן את כל המלחמות, והילכו עליהם סיפורים (שחלקם הגדול ניפוחים והמצאות של דמיון...) על גבורה עצומה מול הסורים, העיראקים, הלבנונים המצרים והירדנים וכ"ו... איזה סיפורים על אומץ וכניסה לתופת בלי לפחד, ולצאת מנצחים. והם היו ממש דמויות לחיקוי והערצה, אפילו בבתים שלא הלכו לצבא, כל ילד ידע את השמות שלהם, וידע שהם גיבורים...

והנה לקראת ה- ונשגב יהוה לבדו. נהיה כאן בירור שמראה לנו שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים. רק הקב"ה. וכל הפרות הקדושות נשחטו לעינינו אחת לאחת... הם בעצמם הרסו את השם שלהם, אם זה משה דיין שהחזיר את כל המפתחות לוואקף המוסלמי מיד לאחר כיבוש הר הבית וירושלים העתיקה, והחזיר את כל המצב לקדמותו... (אז בשביל מה הקיזו דם ונלחמו?) אותו דבר במערת המכפלה, הם כולם ברחו ונפל עליהם פחד אלוהי, והם לא האמינו שאותו גנרל שנלחם בהם עם כל הכח וההצלחה, הוא בעצמו קורא להם ומחזיר אותם לאותם מקומות, שאת התוצאות של זה אנו רואים עד היום... תוצאות של חניפה ומתנות לאוייב שלא מעוניין להכיר בנו כלל. והיה נביא אמת כהרבי מליובאוויטש שעל כל פעולה כזו של כניעה ונסיגה וויתורים והסכמים מסוכנים וכ"ו, הוא זעק ואמר מה כן צריכים לעשות ומה לא לעשות בשו"א. והיום רואים אחד לאחד כמה רק הוא צדק בנושאים האלו במדויק. ועד היום לא מקשיבים להוראות האלו על שלימות הארץ וביטחון היהודים בארץ. וכך הרבה מגוש הימין התאכזבו ממשה דיין, והוא כבר נהפך לדמות פוליטית של השמאל. וכך גם עם רבין, שהיה הרמטכ"ל של מלחמת ששת הימים, ושיחרר כמויות של שטחים חשובים לעם ישראל ולבטחונו, ואח"כ הוא בעצמו ולא אחר, החזיר לכאן את ככל הארכי מחבלים-רוצחים ונאלחים, ובראשם גדול רוצחי

הילדים בהסטוריה אחרי היטלר ערפאת ימ"ש וזכרו, ואת כל מחבלי החמאס-דאעש-נאצים, והחזיר להם שטחים עצומים שהקיזו עליהם דם ונלחמו בשבילם כל כך, ומשפחות שכולות שהתווספו בשביל מה? כדי להחזיר להם את כל המאמץ והניסים הגלויים? וגם הוא נהפך לזמות לא אהודה בקרב כמעט חצי מהעם, למרות שמהנדסי התודעה מהפרוגרס מנסים עד היום להאדיר את שמו, ולהפוך אותו לקדוש מעונה... כאשר אף אחד לא יודע באמת מה היה... כי הרי רק רבין נרצח, רחבעם זאבי פתאום לא צריך הנצחה וכבוד כמפקד עטור זכויות ואיש מעש מהגדולים שהיו כאן, כי הוא לא שייך לצד הנכון של המפה הפוליטית... ואח"כ שרון שהיה אליל אדיר, וסיפורי ההשראה והגבורה שלו הילכו מעל כולם... והוא היה נערץ וסמל לחיקוי אצל רבבות אנשים... והנה לאחר הגירוש מגוש קטיף וכמו הרבה בכירים וגנרלים ומפקדים שזיקנותם ביישה את נעוריהם... והיום בוש להזכיר את שמותם, כמובן שהפרוגרס ומהנדסי התודעה בתקשורת תמיד ינסו להאדיר את שמותם ולהפוך אותם לגיבורי האומה... אבל הציבור לא טיפש ולא קונה דמויות בכוח כמו אצל הקומוניזם ברוסיה צפון קוריאנה ונצואלה וקובה... כמה שתיתן על שמותם בתי חולים... מחלפים... כיכרות... כבישים... אבל הציבור לא מעריך ולא מעריך ולא מסמפט אותם... והם לא זכורים אצלו לטוב... וכל זה מהלך אלוקי מכוון לשבור את כל האילילים וכל האמונות שטופחו כאן על כוחי ועוצם ידי... ועל ציונות... ופתאום אין כלום... לא המדינה, לא הצבא, גנרלים שהיו לוחמים אדירים יוצאים והופכים לאנרכיסטים ופועלים בארגונים נגד צה"ל ובעד מדינת טרור בלב הארץ, ואתה צובט את עצמך ולא מאמין שאתה רואה את זה... הציבור שהכי מאמין כאן בציונות ובמדינה, והכי נותן את מיטב בניו על מזבח הצבא, לא מקודם מדרגה מסויימת והלאה בדרגות הפיקוד וכמו שהתפרסם לאחרונה על מפקד מצויין שלא קודם בגלל דעותיו והכיפה שלראשו למרות שהתאים מכל הבחינות, עיינו ערך עופר וינטר...

אם בשנים האחרונות תודעה זו התחילה. אז לאחרונה ממש היא נהיית ברורה יותר ויותר! אנשים רואים מי שולט בצבא... מי באמת שולט כאן במדינה... לאיזה כיוונים הולכים כל הנכדים של אותם לוחמים ציוניים... נכדים של ראשי המדינה עומדים ונלחמים בעד הערבים ונגד אחיהם היהודים... נכדים של מקימי המדינה במסירות נפש ולחמים בכל הכוח להרוס אותה מבפנים... ללכלך עליה אצל האנטישמים באומות... אין מילה אחרת מאשר פשיטת רגל של הציונות... שלא כ"כ הצליחה מלכתחילה... וכשרציתי לסגור את העלון, שלח לי המוהל החשוב מנחם ישראלי טור שבועי קבוע שהוא כותב, וכל מילה נוספת מיותרת:

קופסת הגפרורים של הרשלה

מי לא שמע את המשפט: "פרייארם לא מתים, רק מתחלפים". ובכן, בזהירות גדולה חוששני ש"פסוק" זה מתקיים בנו, הציבור הישראלי שבארץ ישראל. אבל אבל אבל. אמנם אנחנו פרייארם אבל "הקב"ה מצילנו - מעצמנו". ואפרש שיחתי: רצועת עזה

נכבשה ע"י חיילי צה"ל במבצע קדש (תשט"ז - 1956). בן גוריון החזיר אותה לערבים (אז מצרים). כעבור 11 שנים שוב נכבשה רצועת עזה במלחמת ששת הימים (תשכ"ז - 1967). מנחם בגין נסוג מסיני, בהסכמי קעמפ דיוויד האומללים, ואז הוא הניח את האוטונומיה לערביי ארץ ישראל (אמנם הם מהגרים ערביים, אבל המציאו עם לכבודם "עם פלסטיני"), וזה היה התשתית הרעיונית והמנהלית לכך שכעבור זמן נסוגו מהעיר עזה בהסכמי אוסלו, ומשאר הרצועה בימי הגירוש וחורבן גוש קטיף. מאז החלה עונת הסבבים, טפטופים, טירור הבלונים, ודומיהן. מפעם לפעם צה"ל שוב נכנס לעזה (בעיקר דרך האויר), עוקץ ובורח עוקץ ופורח.

מתחילת המלחמה הנוכחית, חיילי צה"ל שוב כבשו את צפון רצועת עזה. ועוד בתוך המלחמה, מתחת לאף של כולנו, הספיקה מדינת ישראל להחזיר את צפון הרצועה לעזתיים (אם תרצו: את העזתיים לצפון הרצועה). וכעת הולכים לכבוש את רפיח, כדי להחזיר גם אותה לידי אבו מאזן או כוח שיטור בינלאומי אחר. ואני הקטן עומד משתומם ובוכה: דם חיילנו הגיבורים נשפך לשווא??? מסירות נפשם העצומה לחינם היתה? עד מתי??? מי הנבל שמסוגל לשלוח את חיילים היקרים מפז, לחרף נפשם מול האוייב האיסלאמו-נאצי, כדי להעביר את השלטון בעזה ממחבל A למחבל B? מי??? חייבים לציין, החיילים הם גיבורים, אמיצים, ובעלי מסירות נפש. החיילים מוכנים לחרף נפש למען העם והארץ, אבל הפוליטיקאים (אם תרצו: פוליטיקאים במדים) מבזבזים את מסירות נפשם להבל ולריק.

משל למה הדבר דומה? אמא שלחה את הרשלה לקנות קופסת גפרורים. כשחזר הרשלה הביתה בשמחה, שאלה אמא: בדקת שהקופסת גפרורים עובדת? כן, ענה הרשלה בשמחה. בדקתי את כולם אחד אחד. כך בדיוק החיילים שלנו, כולם "גפרורים" נהדרים, בעלי ניצוץ שלהבת לזהות ("נר ה' נשמת אדם"), כולם מוכנים להיות הניצוץ הבוהק שישרוף ויכלה את העזתיים הרצחניים, ובגופו יגן על עם ישראל וארץ ישראל. אך ממשלת ישראל והרמטכלים הפחדנים מבזבזים אותם אחד לאחד. אממה. אנחנו עם הנצח, והחיילים לא נגמרים, וכך ממשלת ישראל ממשיכה לבזבז עוד גפרור ועוד גפרור. ר"ל. והנה, תוך כדי כתיבת שורות אלו אנו

להורגו". הכיצד? לסגור לעזתיים את ברו המים! בלי סיוע הומניטרי לחלוטין!

תוך שבוע שבועיים אפשר לסיים את האירוע, ומי מ"אוהבי העזתיים" שחס על חייהם האומללים (שלא יגוועו בצמא) יוזמן אחר כבוד לקחתם מכאן לאיפה שירצה. ובכן, לא נראה שממשלת ישראל הנוכחית מוכנה לבצע מהלך הגיוני שכזה, אבל אל דאגה, הגויים יאלצו אותנו לעשות זאת. כי להצגה הזו יש במאי, הקב"ה בכבודו ובעצמו. והוא - הבמאי - קבע בתורתו שלהצגה הזו יהיה סוף טוב לעם ישראל, ואנחנו בסוף, אבל ממש בסוף. ועל זה נאמר: "והקב"ה מצילנו - מעצמנו"!!!

וכל זה בא להראות לנו שאין מה להעריץ ובמה להאמין, אלא רק על ה' לבדו. במלחמות ישראל מול מדינות ענק עם נשק בלי הגבלה ותמיכה של ברית המועצות הגדולה, וניצחנו אותם בניסים גלויים בכמה ימים לקול השתאות כל העולם, בקום המדינה היינו עם כמה טנקים חלודים ועם בקושי מטוסים ישנים... ואמברגו נשק וכלי ארה"ב... וברחו מכאן מליוני ערבים רק מהפחד שנפל עליהם, וכאן נלחמים כבר חצי שנה, ועם מי? עם ארגון טרור! ועדיין אין הכרעה, ואחד מהם אפילו לא הרים ידיים ונכנע. והם עוד חיים וקיימים ובוועטים ויורים והורגים ורוצחים, ועוד עושים איתם משא ומתן ומחכים לתשובה מהם... למרות שהבטיחו שהם לא קיימים יותר ומשמידים אותם עד לנאצי האחרון שבהם, והנה מגיעים ה"אוהבים" שלנו מהעולם... והם מחליטים לנו מה לעשות ומגבילים אותנו, ומזרימים להם כל היום חמצן כדי שהם יישארו ולא נביא הכרעה. וזה מה שכתוב בשני הפסוקים לפני זה: וְתִמְלֹא אֶרְצוֹ אֱלִילִים לְמַעֲשֵׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲוּ לְאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו: [ט] וַיִּשַׁח אֱדָם וַיִּשְׁפַּל אִישׁ וְאֵל תִּשָּׂא לָהֶם. (שם ט, ט) לבסוף כולם מבינים את דברי המשנה על ימים אלו: וְעַל מָה יֵשׁ לָנוּ לְהִשְׁעָן עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים

(סוטה מט ע"ב)

תענוג בלשון הקודש וסודותיה

***** בעולם קוראים לעיר 'רפיח' בעזה: 'רפח' ושמתית סוד נפלא ועצום ממקובל גדול ותלמיד חכם עצום. הרי זה העיר האחרונה שעדיין לא נלחמו בה ולא טיהרו אותה מהנאצים. וכל העולם עומד על שתי הרגליים שלו כדי שלא נלחם שם. וגם מתוכינו יהודים רבים לוחמים כדי שלא נכניע שם את העיר, והכל בגלל שזה הבריור האחרון של הגלות! בירור ה- 'רפח' ניצוצין שעם זה יגמרו הבריורים של הגלות ותבוא הגאולה. ובעברית זה נקרא 'רפיח' עם האות י' שזה מרמז לעשרה ניצוצין קדישין שעל כל יהודי מאיתנו לברר לסוף הבריורים. וזה סוד: וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א, ג) מְרַחֵף, נפילת הניצוצות נרמזת בפסוק וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם "מרחפת" הוא נוטריקון רפ"ח מת. האותיות: מ"ת, יוצא ראשי תיבות: מ'תקנים/מ'ביאים/מ'ורידים ת'יקון.

מתבשרים בצער על נפילתו של עוד חייל יקר, חיים סבח הי"ד. ואנו, ממשכיכים להכניס הומניטרי לעזתיים. ואלה, בתור תודה ממשכיכים לטווח את חיילינו היקרים והמתוקים. והגנרלים, ממשכיכים לתת פקודות לחיילים לאבטח את השיירות ההומניטריות ולהכניסם לעזה. ואין קץ לטירוף וההזיה. ואני הקטן שואל: עד מתי?? מי הם החיילים שמוכנים לבצע פקודות "הומניטריות" לעזתיים?? מתי יתאגדו כל חיילי ישראל ויחליטו, לסרב ל"סיוע הומניטרי"? מתי יתאגדו החיילים ויחליטו שהם לא מוכנים לכבוש את רפיח בשביל שנתניהו יתן מתנה לאבו מאזן? יתכבדו נא נתניהו גלנט או הרצי הלוי, שירוצו הם לכבוש את רפיח עבור אבו מאזן... ובכן, חיילי צה"ל הם לא פריירים! אמנם כעת נראה שקרבנם ומסירות נפשם לשווא, כעת חיילי צה"ל מבצעים פקודות עבור האינטרס של בידן-אמריקה. "על פיו ישק כל דבר". ה' ישמור!!! אבל, כבר עכשיו מתחילה לקרוס התודעה הקיימת, התודעה האוילית ש"אין לנו על מי להשען אלא על בידן". ובפרט כאשר תסתיים המלחמה, ומדינת ישראל תתחיל להיערך לקראת הסבב הבא, אז תקרוס לחלוטין התודעה הקיימת ותתחלף בתודעה חדשה. התודעה הכל כך נחוצה: "אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים". לא על בידן, לא על אמריקה, לא הפצצות המדוייקות של האמריקאים, וגם לא על נתניהו סמוטריץ' או בן גביר. רק "על אבינו שבשמים"!!! כבר היום אנשים מתהלכים בתחושת החמצה ואי הבנה: מה קורה פה? סימני השאלה על "ממשלת הימין מלא מלא" הולכות ומחריפות! וככל שהן מתעצמות, כך מתפנה מקום לתודעת גאולה אמיתית! אנחנו בדור הגאולה, לא בגלל מדינת ישראל, אלא למרות מדינת ישראל. אנחנו בדור הגאולה כי כך הכריז הרבי מליובאוויטש מלך המשיח! אנחנו בדור הגאולה, כי האמונה מתפרצת מצעירי וילדי ישראל בכל מקום שהם ועלינו נאמר "והשיב לב אבות על בנים". והיום, כאשר בידן מכריז שהוא יעצור את אספקת הנשק, אוהו. זה מצויין! הגויים מאלצים אותנו לחזור ולהשען על האחד היחיד והמיוחד, אבינו שבשמים!!! וכעת תוכל להתפתח התובנה הכל כך פשוטה וחשובה: את עזה אפשר לנצח בלי פצצות, רבותי, בלי פצצות!!! רק עם אמונה בבורא העולם, האמונה בצדקת דרכנו, וקיום ההלכה הכל כך פשוטה "הבא להורגך השכם

***** מקול אויב מפני עקת רשע פי מיטו עלי און ופאף
ישטמוני (תהלים נה, ד) עקת רשע, פירוש- לחץ הרשע. ראשי
התיבות: ר"ע. לרמז: שרק זה מה שהרשע יכול לעשות לאדם.
לחץ, שקר ופחד! לא שיכול להוציא זממו חלילה. וגם הלחץ זה
רק לאיש הלא מתוקן. וכמו שכתוב: ופאף ישטמוני. רק מי
שנמצא בדינים-אף, הוא סובל מהם. וכמ"ש: פחדו בציון
סטאים אפנה רעה חנפים מי יגור לנו אש אפנה מי יגור לנו
מוקדי עולם (ישעיה יד, ג)

** עוד יש לרמז: ופאף ישטמוני, אף, עם הכולל גימטריא:
פ"ב, גימטריא: 'עזה'. שאם ה"ו מעוררים חרון אף למעלה ע"י
עוונות וחטאים, ובפרט חטאות הברית... אז רואים את המשטמה
והשנאה של כל אומות העולם לישראל, כמו שרואים היום איך
אין אומה אחת שמצדיקה אותנו במלחמה הקיומית שלנו מול
הרוצחים בעזה. כל העולם מגביל את ישראל לא להילחם ולא
לנצח.

***** 'מבול' גימטריא: 78. ועם כל הכולל: פ"ב.
גימטריא: 'עזה'. לרמז שאם סוטים מדרך ה' מגיע מבול, וה'
הרי הבטיח שלא יביא יותר מבול אבל לא הבטיח שבמקום
מסויים לא יבוא רק לשם. ולא הבטיח שלא יבואו סוגי מבולים
שונים (מבול של טילים... הרי לא היה כדבר הזה שמדינה
מטוחת בערים שלימות ומחוזות שלימות בטילים מסוגים
שונים) רח"ל. ולכן אם לוחמים נגד התורה ונגד לומדיה וכמ"ש
בדברי הימים לב: ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזנים דבריו
ומתעטעים בנבאיו עד עלות חמת יהנה בעמו עד לאין מרפא.
שח"ו אין מרפא לדבר זה, לביזוי התורה ולומדיה. ה' יעזור לנו
בזכות הצדיקים הקדושים.

***** הסתר אסתיר פני (דברים לא, יח) אסתיר פני, ראשי
התיבות גימטריא: פ"א, ועם הכולל: פ"ב. כגימטריא של
המילה: 'עזה'. שנזכה להארת פנים.

***** נכל הגוים פאין נגדה (תפלת שחרית) פאין, גימטריא: 81.
ועם הכולל: פ"ב. כמנין הגימטריא של: 'עזה'. לרמז שכל
הגויים שמתגייסים עכשיו למען עזה, ופתאום מגלים רחמים
ואמפתיה... והומניטרי... וכל מיני סיפורי כיסוי שאינם אלא
אנטישמיות אכזרית ושנאת יהודים, והכל במטרה לתת חמצן
לנאצים הרוצחים ולא לתת לישראל לגמור את העבודה
ולהכריע ולמוטט את הנאצים. כי הרי כל הנאורים האלו כאשר
התחננו אליהם חמש שנים רצוף!! להפציץ את מסילות הרכבת
המובילות למחנות ההשמדה, ואז היה נפסק מכונת ההרג, והם
היו טסים יום מעל מחנות ההשמדה ולא עשו כלום. פתאום
עכשיו מעניין אותם מהומניטרי וסיוע... צבועים אנטישמים.
אבל אין מה לדאוג, אין לנו על מי לסמוך רק על אבינו
שבשמים. ה' ילחם לכם, ואתם? תעשו עצמכם פאין, דומו לה'
והתחוללו לו. והוא יעשה מהם און. אמן.

***** השכח חנות אל אם קפץ פאף רחמיו סלה (תהלים עז,
א) אם קפץ פאף רחמיו סלה – פירוש: האם ה' עצר בחמתו את
רחמיו לעולם. פאף, עם הכולל גימטריא: 'עזה'. לרמז לנו:
שאפילו שנראה לנו המלחמה והקושי עם הרוצחים המחבלים
הארורים בעזה ותומכיהם האנטישמים בכל העולם השמחים
בהרג יהודים... כמו בשואה שעמדו כל אומות העולם ושמחו

לראות את הנאצים עושים להם את העבודה השחורה... וכך גם
היום, העולם המערבי האנטישמי ושונא ישראל שמח לראות
את הנאצים מהחמאס והכי זבאללה... עושים להם את
העבודה... ומראים יותר ויותר את פרצופם האמיתי האנטישמי.
אבל צריכים לזכור פאף, גם אם נראה לנו שיש הנהגה של
'אף'-דינים וכ"ו היל"ת, אבל: רחמיו סלה. תמיד נשאר רחמיו
לעולם על ישראל אומתו בנים יחידים שלו.

תענוג לחייך:

*** חלצאי נכנס לביתו ויצא: בנו יושב לפני הגלגל
וגשנן "קדיש". כעס החלצאי: קצת בחיי, שאתה גלגל
"קדיש" לבני? החזיר לו הגלגל: תנוח דעתך. עד שבגך
לגלגל "קדיש" תקוץ בעצמך בחיך.

*** כפרי נבער הצטער: בנו כבר הגיע לפרקו ו"קידוש"
עדיין איננו יודע. גלגל והזעין גלגל פן העיר ואמר לו: אם
תלגל את בני "קידוש", אתן לך, חוץ משכרך, עד חולבת.
שפח הגלגל והסכים. נספל לתלמידו והתחיל צשנן לו
"קידוש" בתוך "הסידור". שינן ושינן, ולא הצליח: פווחו של
הבחור לא קלט. ראה הגלגל, שלחנים הוא שורח, יצא עם
תלמידו אל הכפר ואמר לו: בבית הראשון הזה גר פיקישה, -
יהא סיפן בידך ל"יום", בבית השני גר איבן - סיפן
ל"השישי", בבית השלישי גר אנדריי - סיפן ל"ויכולו", בבית
הרביעי גר פטרוס - סיפן ל"השנים". הצליחה תחבולתו של
הגלגל ועל-פי סיפנים פובהקים אלו קלט פווחו של הבחור
את ה"קידוש" פולו: ערב-שבת אפר הגלגל לכפרי: הבה
שכרי ועדי: בגך כבר לגלגל "קידוש". נחיה ונראה, - השיב
הכפרי. בלילה, אחרי פערוב, הושיבו את הבחור בראש
השולחן והגישו לו חלה יפה ל"קידוש". פתח ואמר: "יום שישי
- השנים".... חמור! - קפץ הגלגל פיקוקו. - "ויכולו" היכן?
נענה הבחור ואמר: רבי, "ויכולו" איננו. אתגול פת...

*** עם הארץ עשיר הביא את בנו אל הרב. תהה הרב על
קנקנו של הבן ושאל אותו: בכה אתה בקי, בני? ב"סידור"
אני בקי, - השיב הבן. צבס לו הרב בלחיו ואמר: הלואי ויהיו
בני כמותך. נהרו פניו של העם הארץ ושאלו: רבי, כלום לגדן
הוא בני כל-כך? החזיר לו הרב: על כל-פנים, לגדן הוא יותר
פאביה, והלואי, שגם בני יהיו לגדנים יותר פאביהם...

לא מוותרים על שתיית ה'תה' הרוחני השבועי!!!! ת'ענוג
ה'שבוע-ת"ה חם לנשמה לכל השבוע.

מחפשים מרצה טוב? לא יודעים איך למלא את הזמן לקהל?
בכינוסים או אזכרות. זיצים או ימי עיון.

יהודי תלמיד חכם שעבר נס רפואי וקם ממוות לחיים נגד כל
הסיכויים!!! הרופאים הכי אתאיסטים המומים מתחיית המתים שלו.
הוא חווה דרך ארוכה מלאה בהשגחות פרטיות עם סיפורי ניסים מסמרי
שיער. בהרצאה וסיפורים מלאים באמונה והשגחה פרטית. בצורה מרתקת
וסוחפת. מתאים לכל מגזר! מעוניינים? רוצים להזמין
ולשמוע? צרו קשר במייל:

tbvlb2586@gmail.com

תענוג לילדים בפרשה

תקציר

חיים שהיה משפטן מעולה ולא תמים בכלל החתים את הברנשים על מסמך מפליל שאפילו הם לא ידעו עד כמה הם מסתבכים בחתימה על המסמך. וכך שיחרר אותם לדרכם עם איום שכל פעולה שיעשו, יופללו ויומסרו לרשויות הגבול.

באתר התורה השלימה לא תשכח

פירוק ני"ד

חיים שראה והבין מהבעות פניו של אברהם משה את כל ההתפעלות שלו מכל מה שעשה לאותם בריונים, פנה אליו ואמר: טייערער אברום משה (אברהם משה היקר) כל מה שראית זה אפילו לא ההתחלה! העיקר זה להכניע ולטפל באנטישמי הראשי בולדיסלב, מכל מה שתיחקרתי אותם וכל מה ששמעתי כאן בשעות האלו, אני מבין שהוא ראש השטן והמפעיל האנטישמי של הרבה פעולות כאן בסביבה. ועכשיו אל תפחד ואל תבהל מדמותו האכזרית שהכרת שנים רבות והוא הפיל עליך את אימתו, בא נתאזר בגבורת אבותינו גדולי האומה, בא נקשר את עצמינו ליעקב אבינו שלא פחד לגשת מול עשיו האדומי הרשע, נקשר את עצמנו לדוד המלך וליהונתן בן שאול גיבורי ומצילי ישראל מידי הגויים הערלים שונאי ישראל. בא נקשר את עצמנו לגבורת שמשון הגיבור ובזכותם נצליח.

אברהם משה הלך אחרי חיים במבואות הבית, והיה בהלם מכל היוקרה והחפצים הרבים שעמדו על כלמיני מעמדים יוקרתיים בפרוזדורי הבית. על הדלתות הכבדות והיקרות בכל פתחו של חדר, ועל התמונות ועיטורי הקיר הנוצצים שהיו בכל הקירות ובכל פינה. אף פעם לא ראה אברהם משה את פנים הבית, הוא תמיד היה נכנס בחשש כבד מיד לסלון ואפילו את כל הסלון הוא לא ראה כהוגן אף פעם צרוב שהיה יושב מול ולדיסלב ומתמקח ומשלם על הסחורה וכל כולו תפילה לצאת מהבית בשלום בלי איזו עלילה חדשה לבקרים. ועכשיו הוא הולך אחרי חיים שמגלה גבורה יהודית שאברהם משה מעולם לא ראה. הביטחון והשלווה והאומץ שזעקו מפסיעותיו ומראה פניו של חיים שידרו מסר של רוגע ואי פחד מכולם.

חיים הגיע לחדרו של ולדיסלב, שם הוא נשאר כפות כמו שחיים השאיר אותו לפני יותר משעה, וולדיסלב היה בהלם מההשפלה שלו כשהוא רואה את אברהם משה מוסתכל עליו בעיניים פתוחות ולא משפיל את עיניו למטה ולא מעז להסתכל לו בפנים כבכל השנים שהכיר אותו, ולדיסלב ידע היטיב שאברהם משה קיבל את העוז הזה מוחיים, וראה את חיים מוסתכל עליו במבט מזרה אימה. וחיים מתכופף לולדיסלב ומרים אותו ביד אחת עם אגרוף קמוץ בו החזיק אותו באוויר דרך הבגדים שלו, והחל לצעוק עליו בקולי קולות: "נו עכשיו בא תתעסק ותתעלל ביהודי הזה (באברהם משה) עכשיו בא נראה אותך גיבור להתעלל ברגשות שלו ולהשפיל אותו רק כי הוא חסר הגנה. נראה עכשיו מי חסר הגנה כאן?... " וכך הוריד אותו חיים לכסא צמוד, וביקש מומונו ללכת אחריו עם ראש מושפל, עד לסלון, שם הורה לו חיים לכרוע ברך וחיים התיישב על הכסא הידוע... והראה לו את הפנקס... ולדיסלב לא האמין למראה עניו, אבל לא יכל לעשות כלום. חיים הורה לו להתקרב ורצה שיסביר לו הסבר מפורט על כל הפריטים המונחים במגירות השולחן העתיק.

בלית ברירה התחיל ולדיסלב להראות לחיים ולהסביר לו על כל פריט ופריט מה הוא? ומה השווי ההיסטורי שלו? והגיעו לטבעת יקרה משובצת יהלומים וולדיסלב הסביר לחיים שזה אחד מהפריטים הכי יקרים והכי היסטוריים של העם הפולני לדורותיו, ואת זה אפילו החברים הכי קרובים שלו לא יודעים שיש לו. כי אם יידעו מזה, זה ייגנב ואלפי אנשים ירצו לשים על זה את היד.

התורה בפרשתנו, פרשת קדושים, מצוה עלינו – "ואהבת לרעך כמוך". ואכן אנו מצויים לאהב כל יהודי כמו שאנו אוהבים את עצמנו! מצוה זו היא היסוד לכל התורה כולה. מצוה זו מעוררת תמיהה: הרי באפן טבעי אנחנו קרובים יותר לעצמנו ולכן אוהבים את עצמנו, אז איך יתכן שנגיש את הזולת ונאהב אותה כמו את עצמנו?

התורה מגלה לנו סוד מענין כדי לעזור לנו לאהב את הזולת. על פי פנימיות התורה, נשמות ישראל בשרשן למעלה הן נשמה אחת, ורק כאשר נרדו למטה כדי להתלבש בגופים הן כאלו נפרדו זו מזו. וכאמת נשמות ישראל הם אחים ממש, שגרי כלם בנים של הקדוש ברוך הוא. ואם אנחנו אחים בני אותו אבא, מובן שנטועה בנו אהבה טבעית לאחים שלנו, כמו שיש לנו אהבה טבעית לקדוש ברוך הוא שהוא אבא שלנו, אלא שפלעמים האהבה היא נסתרת וצריכה לעורר ולגלות אותה. אם כן, עם ישראל הם נשמה אחת גדולה שממנה נפרדו נשמות לרב, איברים רבים! כל יהודי הוא פרט אחד בנשמה הגדולה של עם ישראל. וכלם ביחד מתאימים זה לזה ומתחברים זה עם זה גם בגשמיות וגם ברוחניות כמו גוף אחד. לכן כל טובה שיהודי עושה עם חברו הוא עושה לעצמו, ואם תלילה הוא פוגע בחברו הוא פוגע בעצמו! וכמו יד ימין הפוגעת ביד שמאל שהיא פוגעת באדם עצמו, כי האדם על כל אבריו הוא גוף אחד בעל נשמה אחת. ואם נמשיך להתבונן בענין אחדות ישראל המסתבת אהבת ישראל, נראה שלכל נשמה יש מעלה מיוחדת כמו שלכל איבר בגוף האדם יש תפקיד מיוחד. העין – תפקידה לראות, והאזן – תפקידה לשמע, והרגלים – ללכת וכו', וכל איברי האדם מסייעים לו בעבודתו בעולם הזה. כך לכל יהודי יש תפקיד מיוחד ומעלה מיוחדת משלו שאין במישהו אחר. וכל אחד הממלא את תפקידו עוזר לעם ישראל בכללותו ולכל העולם כולו, על פן צריכה לתת לכל יהודי את הכבוד הראוי לו. אמנם יש נשמות גבוהות ונשמות נמוכות אולם לנו אין הבנה בזה, ויתכן שמי שנגרעה לנו פשוט ונחות נשמתו גבוהה ביותר. ובכל אופן מכיין שלכל יהודי יש מעלה מיוחדת משלו, בזה הוא נעלה ממני, כי בי אין את המעלה שלו ולכן ראוי שאמתן לו כבוד מיוחד. ותמיד יש לזכור שכל יהודי הוא אח שלי, ואין זה משנה אם הוא אחי הגדול או אחי הקטן. וכמו אחים במשפחה שיש ביניהם אהבה טבעית שצריכה לעורר אותה כל הזמן. אז הבה נשתדל לבטל את הגאוויות שלנו לפני אחינו בני ישראל, כך נוכל לקיים את מצוות אהבת ישראל בפשטות ובקלות, ובבטא את אהבתנו באהבה ושלום ורעות, ונעשה נחת רוח לאבא של פלנו – אבינו שבשמים! שהיא עצמו אוהב את כל אחד מאתנו כמו אב שאוהב את בנו יחידו. נדבר עם כל יהודי בחבה ובנימוס ונדבר עליו רק דברים טובים, ואם נראה לנו שמישהו אינו מתנהג כראוי נלמד עליו נכות, ותמיד נשתדל לגמל חסדים במסירות נפש.